

PRENUMERATA.

Smiesznie 90 Mk., Kr. 60,
półrocznie 18 Mk., Kr. 35,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16.50.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI GODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Młodowa Nr. 20. Redakcja otwarta od 9 — 3 p. p. Redaktor przyjmuje od 1 — 2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

o wyborach poselskich do Sejmu Ustawodawczego z części ziem polskich b. zaboru pruskiego.*)

1. Na mocy art. 16-go Ustawy z dn. 5 kwietnia r. b. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów ordynacji wyborczej, objętej dekretemi L. 46 i 47 Nr. 18 „Dziennika Praw“ z 6-go grudnia 1918 r. celem przeprowadzenia wyborów posłów do Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej z części ziem polskich b. zaboru pruskiego — zarządzam powszechnie wybory poselskie w okręgach Ustawą tą określonych na niedzielę, d. 1 czerwca r. b. Przy obliczaniu terminów w Ustawie z dnia 5 kwietnia r. b. przewidzianych, za dzień zarządzenia wyborów uważać dzień 25 kwietnia r. b.

2. W celu zabezpieczenia wolności wyborów postanawiam co następuje:

a) podczas całego okresu wyborczego od dnia zarządzenia wyborów aż do 1-go lipca r. b. włącznie ma się stosować na obszarze I do IV okręgów wyborczych przepisy o wolności zebrań i agitacji wyborczej, obowiązujące podczas wyborów do Sejmu Rzeszy niemieckiej;

b) znosi się wszelkie rozporządzenia niezgodne z treścią przepisu podanego pod a);

c) znosi się wszelkie ograniczenia, dotyczące przyjazdu, pobytu i udziału w akcji wyborczej obywateli polskich z innych dzielnic Państwa Polskiego i niewolno ograniczeń takich wydawać.

3. Zgodnie z art. 14-ym Ustawy z dn. 5 kwietnia r. b. rozciągam na b. Księstwo Poznańskie moc obowiązującą dekretu o ordynacji wyborczej z dn. 6.XII 1918 i zmian do ordynacji tej wprowadzonych przez dekrety z dn. 26.XII 1918 (o zmianach w ordynacji wyborczej), z dn. 13.I 1919 (o postanowieniach karnych za przeciwdziałanie wyborom), oraz z dn. 8.II 1919 (o zmianach art. 9 ordynacji wyborczej), o ile przepisy w dekretach wymienionych zawarte nie zostały uchylone lub zmienione przez ustawę z dn. 5 kwietnia r. b.

4. Instrukcję z dn. 7.XII 1918 o wyborach do Sejmu Ustawodawczego, oraz instrukcję dodatkową z dn. 30.XII 1918 zastępuję nową. — Bliższych komentarzy udzielać będzie, oraz dozorować czynności komisji wyborczych pod kontrolą generalnego komisarza wyborczego zastępcę generalnego komisarza wyborczego, którym mianuję pana Wacława Wyczyńskiego w Poznaniu, oraz komisarzy wyborczy poszczególnych okręgów, których nominacja niebawem nastąpi.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Warszawa, d. 18 kwietnia 1919 r.

*) Rozporządzenie to zjawilo się już w dodatku nadzwyczajnym z d. 18 kwietnia r. b. za Nr. 89A.

INSTRUKCJA

do Ordynacji Wyborczej z d. 6 grudnia 1918 r. i do Ustawy z d. 5 kwietnia 1919 r., w sprawie wyborów do Sejmu Ustawodawczego w części ziem polskich b. zaboru pruskiego.

Do art. 1-go Ordynacji Wyborczej z dn. 6 XII 1918 r.

Za obywateli Państwa Polskiego uważa się:
a) osoby, urodzone w b. Księstwie Poznańskim,
b) osoby narodowości polskiej, urodzone poza granicami b. Księstwa Poznańskiego,
c) kobiety cudzoziemki — obywatelom polskim poślubione.

W wypadkach, gdy zachodzi wątpliwość co do narodowości polskiej odnośnie osoby, mają miejsce we Komisje wyborcze prawo zażądania uroczystego oświadczenia w tym względzie.

Do art. 3-go Ordynacji Wyborczej z dn. 6 XII 1918 r.

Prawo głosowania nie przysługuje tym, co już głosowali w wyborach do Sejmu Ustawodawczego w innych dzielnicach Państwa Polskiego.

Do art. 4-go Ordynacji Wyborczej z dn. 6 XII 1918 r. i do art. 4-go Ustawy z dn. 5 kwietnia 1919 r.

Wojskowi w służbie czynnej głosują w tym obwodzie głosowania, gdzie znajdują się od przedednia złożenia list; nie obowiązują ich zatem art. 2-gi Ord. Wyb.; listy wojskowych pełnoletnich układają odnośne władze wojskowe i składają je miejscowym, oraz głównej, komisjom wyborczym najpóźniej 30-go dnia od zarządzenia wyborów; w razie, gdy liczba wojskowych uprawnionych do głosu przewyższa 500 w jednym obwodzie głosowania, komisja miejscowa może wyłonić dla odbierania od nich głosów umyślną podkomisję z osób cywilnych; zresztą obowiązują wojskowych ogólny tryb głosowania według art. 70 Ordynacji Wyborczej.

Sposób udziału osób wojskowych w akcji wyborczej określają rozkazy Dowództwa Głównego w Poznaniu.

Do art. 5-go Ordynacji Wyborczej z dn. 6 XII 1918 r.

Pozbawienie praw obywatelskich wchodzi w rachubę w tym jedynie przypadku, jeżeli zawyrokowały je sądy cywilne, nie wojskowe, i o ile ta kara nie została wymierzona za przestępstwa polityczne.

Do art. 6-go Ordynacji Wyborczej z dn. 6 XII 1918 r.

Chorem i kalekom, stawającym w lokalu wyborczym osobiście, wolno posługiwać się przy oddawaniu głosu pomocą innych głosów.

Do art. 7-go Ordynacji Wyborczej z dn. 6 XII 1918 r.

O prawie wybieralności do Sejmu rozstrzygają wyłącznie: Sąd Najwyższy — co do wyborów zaprotestowanych, i Sejm — co do wyborów niezaprotestowanych.

Do art. 13-go Ordynacji Wyborczej z dn. 6 XII 1918 r.

Okręg wyborczy winien być przez główną komisję wyborczą podzielony na obwoły głosowania wielkości zastosowanej do warunków lokalnych lub dotychczasowej praktyki — w ten sposób, by w zasadzie obwód głosowania obejmował jedną gminę z przydzieleniem do niej obok położonych obszarów dworskich, leśnictw i t. p., dozwala się jednak zarówno na dzielenie, jak na łączenie gmin, wszakże z tem, aby liczba mieszkańców każdego poszczególnego obwoły głosowania nie przekraczała trzech tysięcy, w miastach 2000 według ostatniego spisu ludności.

Do art. 16-go Ordynacji Wyborczej z d. 6 XII 1918 r.

Lokal wyborczy i lokal rządowy miejscowej komisji wyborczej, oraz godziny jej urzędowania wyznaczy przewodniczący tejszej komisji, o czem ogłosi w terminach przewidzianych art. 8 Ustawy z dnia 5-go kwietnia.

Do art. 18-go Ordynacji Wyborczej z d. 6 XII 1918 r.

Komisarz wyborczy jest delegatem Ministra Spraw Wewnętrznych na dany okrąg wyborczy i jako taki obowiązany jest do czuwania nad legalnością akcji wyborczej. W tym celu ma on prawo i obowiązzek zaskarżania w drodze właściwej czynności postępowania wyborczego i uchwał niezgodnych z prawem; wyjaśnia on również wątpliwości wynikłe przy stosowaniu Ordynacji i niniejszej Instrukcji, dopilnowuje terminów, udziela informacji i t. p. Komisarz wyborczy winien podać do wiadomości publicznej w dziennikach miejscowych miejsce i godzinę swego urzędowania. Komisarz wyborczy ma prawo obecności na posiedzeniach Komisji wyborczych miejscowych i głównej.

Do art. 19-go, 21-go Ord. Wyb. i do art. 6-go Ustawy z dnia 5 kwietnia 1919 r.

Zgodnie z art. 6-ym ustawy z dn. 5/IV delegatów — w celu wyborów dwóch członków i 1 zastępcy głównej komisji wyborczej — wybierają rady miejskie miast powiatowych, t. j. tych, gdzie mieści się zarząd powiatu, — każda rada po jednym delegacie. Celem wyboru pozostałych 3 członków i 2 zastępców — wybierają po jednym delegacie: w miastach niepowiatowych rady miejskie, w gminach wiejskich rady gminne, a gdzie ich niema — zebrańia wszystkich mieszkańców uprawnionych do wyborów.

Posiedzenia rad miejskich i gminnych, względnie zebrańia mieszkańców zwołują komisarze wyborczy. Przewodniczą na tych posiedzeniach i zebrańiach umyślnie wybrani przewodniczący. Protokół podpisany przez przewodniczącego jest pełnomocnictwem dla delegata wybranego na zjazd.

Zjazd delegatów, celem wybrania członków głównej komisji wyborczej odbywa się w jej siedzibie (art. 2 ust. 5 kwietnia). Zwolują go i przewodniczy na nim komisarz wyborczy.

Do art. 24-go Ord. Wyb.

W razie założenia protestu przeciwko wyborowi członka komisji głównej, ta ostatnia do czasu rozstrzygnięcia pomienionego protestu urzęduje w składzie wybranym.

Gdy ordynacja wyborcza przewiduje kompetencje Sądu Najwyższego, jest nim zawsze Sąd Najwyższy w Warszawie.

Do art. 28-go Ord. Wyb.

Komisarze wyborczy i członkowie komisji wyborczych nie mogą kandydować na posłów w okręgach swego urzędowania.

Do art. 30-go Ord. Wyb.

Djety płaci się tylko za dnie rzeczywistej pracy w komisjach. Odnośne rachunki sprawdzają i przesyłają przewodniczący komisji głównych — zastępcy gen. komisarza wyborczego w Poznaniu.

Do art. 31-go Ord. Wyb.

Miejscowe komisje wyborcze mają w razie konieczności prawo sporządzania spisów obywateli. Odnośne kosztą sprawdza przewodniczący komisji głównej i rachunki przesyła zastępcy gen. komisarza wyborczego w Poznaniu.

Do art. 35-go Ord. Wyb.

Zatwierdzona przez komisję lista wyborców może być zmieniona w komisji głównej tylko na podstawie reklamacji.

Wymieniony w ustępie 2-im art. 35-go drugi egzemplarz listy wyborców winien być sporządzony przez komisję miejscową pomiędzy 11 — 14 dniem od zarządzenia wyborów, t. j. w ciągu dni trzech od chwili otrzymania spisów przez komisję miejscową; winny być one zgodne z oryginałem i zaświadczone podpisami członków komisji miejscowej. Drugi

egzemplarz służy do wyłożenia, w myśl ustępu 2-go art. 35-go w lokalu komisji miejscowej, pierwszy zaś, w myśl ustępu 1-go tegoż artykułu, przesłany zostaje do komisji głównej.

Do art. 41-go Ord. Wyb.

Po otrzymaniu z komisji głównej ostatecznej listy wyborców, komisja miejscowa uzgodni drugi egzemplarz listy z tą listą ostateczną.

Do art. 44-go Ord. Wyb.

W razie ustalenia przez główną komisję wyborczą, iż zśród osób, które podpisały zgłoszenie listy kandydatów, mniej, niż pięćdziesiąt jest wciągniętych na listy wyborców, brakujące podpisy mogą być przyjęte w trybie przewidzianym w art. 51 i 52 Ord. Wyb.

Do art. 45-go Ord. Wyb. i do dekretu z d. 26 grudnia 1918 r.

Przy oznaczeniu kolejności zgłoszonych list kandydatów należy pominąć dziewiątkę w celu uniknięcia trudności w odróżnianiu jej od szóstki na kartach do głosowania.

Listy otrzymują numery kolejne jednocześnie ze zgłoszeniem. Przy ogłaszaniu list kandydatów poselskich wolno wymienić proponujące stronnictwa lub ugrupowania, jeżeli w zgłoszeniu je podano. Na afiszach wyborczych należy wymienić imię i nazwisko oraz zawód i miejsce zamieszkania każdego z kandydatów.

Do art. 46-go Ord. Wyb.

Pełnomocnikowi nie wolno ani cofnąć listy kandydatów, ani czynić w niej żadnych zmian. Mogą to wszystko czynić tylko wszyscy podpisani na zgłoszeniu łącznie.

Do art. 47-go Ord. Wyb.

Podział mandatów pomiędzy grupy, które utworzyły związek wyborczy, winien być dokonany w taki sam sposób, w jaki skutecznym zostaje podział mandatów pomiędzy pojedyncze grupy (dodatek № 5 do ord. wyb.).

Naprz.: z oznaczonych w dodatku № 5 pięciu grup wyborczych 4-a i 5-a utworzyły związek wyborczy; przy podziale przeto mandatów pomiędzy poszczególne grupy tworzą grupy 4-a i 5-a, w myśl art. 47-go ord. wyb., jedną całość; podział skuteczny zostaje w sposób następujący:

	I	II	III	IV i V.
Dzielimy przez 1	89.964 ¹	59.389 ²	32.383 ³	34.363 ⁴
" " 2	44.982 ²	29.694 ²	16.191 ¹²	17.181 ¹⁴
" " 3	29.988 ³	19.796 ³	10.794	11.454 ¹⁷
" " 4	22.491 ⁴	14.847 ⁴	8.095	8.591
" " 5	17.962 ⁵	11.877 ⁵		
" " 6	14.994 ⁶	9.898		
" " 7	12.852 ⁶			
" " 8	11.245 ⁸			
" " 9	9.096			

Dzielnikiem wyborczym jest zatem cyfra 11.245.

Lista wyborcza № 1 otrzymuje 8 mandatów,

" " " " " " " " 5 " "

" " " " " " " " 2 " "

zaś związek wyborczy list 4-ej i 5-ej trzy mandaty, co daje w sumie 18-cie mandatów.

Mandaty, które przypadły w udziale związkowi wyborczemu, zostają podzielone pomiędzy listy połączone według następującego obliczenia:

	IV	V
Dzielimy przez 1	24.185 ¹	10.178 ²
" " " " 2	12.092 ²	
" " " " 3	8.062	

Dzielnikiem wyborczym w obrębie związku jest cyfra 10.178, wskutek czego otrzymuje lista 4-a — dwa mandaty, lista 5-a — jeden mandat.

O ile kandydat przejdzie z dwu list w jednym okręgu, należy przyjąć, że obie te listy otrzymują o jeden mandat więcej i podzielić przypadającą w ten sposób na obie listy liczbę mandatów pomiędzy te listy przyjętą w ordynacji wyborczej metodą de Hondta. Naprz.: lista Nr. 4 otrzymała 30.000 głosów i 1 mandat. Kandydatami wybranymi z listy Nr. 4 są A. i B., kandydatem wybranym z listy Nr. 6 jest B. Wskutek tego, iż B. jest wybrany z dwu list, należy przyjąć, iż obie listy otrzymują razem nie 3, ale 4 mandaty. Metodą przyjętą przez ordynację wyborczą, dzielimy te cztery mandaty między obie listy w sposób następujący:

	30.000	21.000
: 1	30.000 ¹	21.000 ²
: 2	15.000 ²	10.500 ³
: 3	10.000	7.000

Wobec tego są wybrani posłami z listy Nr. 4 — A. i B., z listy Nr. 6 — B. i D., czyli: A., B. i D.

Gdyby na listę Nr. 4 padło 30.000 głosów, na listę Nr. 6 — 18.000 głosów, rachunek wypadłby następująco:

	30.000	18.000
: 1	30.000 ¹	18.000 ²
: 2	15.000 ²	9.000
: 3	10.000 ³	6.000

Z tego wynika, iż na listę Nr. 4 przypadłoby trzy mandaty, na listę Nr. 6 tylko 1. Z listy Nr. 4 byłyby wybrane oprócz A. i B. jeszcze C., z listy Nr. 6 zaś byłby wybrany tylko B.

Gdyby jeden i ten sam kandydat przeszedł w tym samym okręgu z trzech list, należy przyjąć, iż wszystkie te trzy listy razem otrzymują o dwa mandaty więcej i podzielić przypadającą w ten sposób na te trzy listy liczbę mandatów między te listy, za pomocą tejże metody.

Do art. 52-go Ord. Wyb.

Stwierdzenie nieważności poszczególnych kandydatów nie unieważnia listy.

Do art. 62-go Ord. Wyb.

Na żądanie pełnomocnika wystawił Komisja Główna Wyborcza przedstawicielom grup wyborców legitymacje, stwierdzające prawo ich do reprezentowania swoich grup w lokalu wyborczym w dniu głosowania.

Do art. 69-go Ord. Wyb. i do dekretu z d. 26 grudnia.

Numer na karcie do głosowania może być drukowany, hektografowany, pisany ołówkiem, piórem lub na maszynie, w formie cyfry arabskiej, lub literami. Przy numerze mogą być umieszczone dodatki, zawierające wyłącznie wskazówki co do samego numeru. Naprz. „3”, „lista Nr. 3”, „na listę Nr. 3”, „głosuję na listę Nr. trzeci” i t. p.

Napisy wszelkiej innej treści są niedopuszczalne i powodują nieważność karty. Zwłaszcza dotyczy to podpisu składającego kartę.

Do art. 70-go Ord. Wyb.

Koperty, wymienione w art. 70 i 72-im ordynacji, winny być ostemplowane pieczęcią głównej Komisji Wyborczej i dostarczane w odpowiedniej ilości miejscowym Komisjom Wyborczym.

Do art. 76-go Ord. Wyb.

Włożenie kilku kart do jednej koperty pociąga za sobą ich nieważność.

Do art. 78-go Ord. Wyb.

Unieważnione karty należy włożyć do odpowiednich kopert i w tym stanie przesłać do głównej Komisji Wyborczej; koperty, z których wyjęto karty ważne, również należy przesłać do Głównej Komisji Wyborczej, w celu ułatwienia jej obliczenia głosów. Wkładać ważnych kart do odpowiednich kopert niema potrzeby.

Do art. 79-go Ord. Wyb.

Do protokołu winny być załączone karty zarówno ważne, jak nieważne, każde w oddzielnym opakowaniu. Protokół wraz z kartami do głosowania i listami wyborców winien być opakowany w papier i opieczętowany.

Do art. 84-go Ord. Wyb.

List wierzitelny dla wybranych posłów mieć będzie brzmienie następujące:

List wierzitelny.

Główna Komisja Wyborcza w . . . . .
zaświadcza, że

Ob. . . . . (Imię i nazwisko) . . . . .
lat . . . . . (Zawód) . . . . . zamieszkały w . . . . .
w dniu . . . . . 1919 roku obrany został posłem do Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej z okręgu wyborczego . . . . . (Nazwa okręgu od siedziby Głównej Komisji Wyborczej . . . . .
(Miejscowość i data) . . . . .
Pieczęć.

Podpis przewodniczącego i członków.

Do art. 86-go Ord. Wyb.

Opanowanie nastąpi w sposób przewidziany w ustawie do art. 79-go. Przez „akta wyborcze” rozumieć należy archiwum Komisji Głównej Wyborczej (protokoły, obydwa egzemplarze list wyborców, wszystkie koperty, w tej liczbie unieważnione i całą korespondencję).

Do art. 87-go Ord. Wyb.

Koszta sporządzenia spisów obywateli ponosi każda gmina, z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w instrukcji do art. 31-go.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Warszawa, 18 kwietnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego, dotyczące się uprzywilejowania ubogiej ludności i zarejestrowanym bezrobotnym nabywania niektórych leków.

Niepomiernie wysokie ceny uniemożliwiają ubogiej ludności nabywanie środków lekarskich. Mając na względzie zabezpieczenie zdrowia, i w uzupełnieniu taksy aptekarskiej oraz na mocy art. § 380 rosyjskiej Ustawy Lekarskiej, wydanie 1905 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Za lekarstwa podług niżej wyszczególnionych recept:

- Rp. Acidi acetylo salicylici 0, 5.
Dt. d. N. 12 S.
- Rp. Chinini sulfurici 0,3.
Dt. d. N. 10 d. in caps. amylac.
- Rp. Morphii muriatici 0,01.
Sacch. albi 0, 2 Mfp. d. t. d. N. 10.
- Rp. Acidi borici 1,0.
Vasellini nostri 10,0. M. f. Ung. d. in scatula.
- Rp. Inf. fol. Digitalis titr.
e temp. e 1,0 ad 200,0 Ds.
- Rp. Inf. f. Digitalis titr. e temp. c. 0,5 ad 200,0
- Rp. Gutt. Inoziemcoff comp. 5,0.
S. suo nomine.
- Rp. Opii puri 0,015 Sacch. albi 0,2.
M. f. pulv. d. t. d. N. VI.
- Rp. Codeini phosph. 0,2 Aq. destill. 12,0 M.D.S.
- Rp. Liq. Vlovingxii 5,0 D. S.
- Rp. Liq. Pearsoni 5,0 Trac ferri pom. 10,0 M.D.S.
- Rp. Kalii sulfoguaiaec. 0,5, D. t. d. N. X.

ustanawia się cenę 1 marki, względnie 2 kor., dla ludności ubogiej i bezrobotnych urzędowo zarejestrowanych, a na lekarstwa:

- Rp. Natrii sulfurici 10,0.
- " bicarbon. 5,0.
- " chlorati 3,0.
- Aq. destill. 200,0.
- Rp. Zinci sulfurici 0,12.
- Aq. destill. 30,0.

cenę 50 fen., względnie 1 kor.

§ 2. Lekarze winni przepisywać powyższe lekarstwa tylko osobom istotnie ubogim i zarejestrowanym bezrobotnym z adnotacją na recepcie „ph. oeconomica”.

§ 3. Wszystkie apteki obowiązane są do wydawania lekarstw przepisanych w dozach wyżej wyszczególnionych każdemu okazicielowi recepty z adnotacją lekarza „ph. oeconomica” za cenę 1 marki (2 koron), względnie 50 fen. (1 kor).

§ 4. Niniejsze rozporządzenie należy wywiesić w każdej aptece w miejscu widocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim” do odwołania. — w byłym zaborze rosyjskim.

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) Janiszewski.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Aprowizacji, Wydział III/M. z dnia 5 kwietnia 1919 r. Nr. 127378, wydane na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 4-go kwietnia 1919 r. Nr. 127377, wprowadzające częściowe ograniczenie wolnego obrotu bydłem, świniami, owcami, kozami, mięsem, przetworami mięsnymi, tłuszczami wieprzowymi, masłem, mlekiem, jajami, drobiem, rybami, owocami, jarzynami, do powiatów granicznych ziem byłej Kongresówki.

§ 1.

Wolny obrót bydłem, świniami, owcami, kozami, mięsem, przetworami mięsnymi, tłuszczami wieprzowymi, masłem, mlekiem, jajami, drobiem, rybami, owocami, jarzynami, ogranicza się w ten sposób, że przewóz lub przegon z którejkolwiek miejscowości państwa do miejscowości położonej w powiatach: Olkusz, Dąbrowa, Będzin, Częstochowa, Niezawa, Lipno, Rypin, Sierpc, Mława, Przasnysz, Ostrołęka, Kolno, Łomża, Wysokie-Mazowieckie, Sokołów, Konstantynów, Biała, Siedlce, Włodawa, Chełm i Hrubieszów, zależy jest od każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Aprowizacji.

§ 2.

Zarządom Kolejowym nie wolno przyjmować przesyłek bydła, świń, owiec, kóz, mięsa, przetworów mięsnych, tłuszczów wieprzowych, masła, jaj, drobiu, ryb, owoców, jarzyn, mleka do powiatów wyszczególnionych w § 1 bez przepisanych zezwoleń przewozowych.

Zezwolenia przewozowe należy przy nadaniu do przewozu przymocować trwale do listu przewozowego i ostemplować pieczęcią urzędową stacji załadowania.

Przymus zezwoleń przewozowych obowiązuje również przy przesyłkach wojskowych.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Apropowizacji:

(—) Antoni Minkiewicz.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Apropowizacji w Warszawie z dnia 4 kwietnia 1919 r. Nr. 127377, wprowadzające na całym terytorjum państwa wolny obrót bydłem, świniami, owcami, kozami, mięsem, przetworami mięsnymi, tłuszczami wieprzowemi, masłem, mlekiem, jajami, drobiem, rybami, owocami i jarzynami.

§ 1.

Obrót bydłem, świniami, owcami, kozami, mięsem, przetworami mięsnymi, tłuszczami wieprzowemi, masłem, mlekiem, jajami, drobiem, rybami, owocami i jarzynami jest w zasadzie wolnym, a zatem przewóz i przegon w całym państwie bez względu na dawne kordony ma się odbywać bez jakichkolwiek zezwoleń przewozowych, lecz jedynie z zachowaniem przepisów policyjno-weterynaryjnych.

§ 2.

Celem zapobieżenia przemysłnictwu za granicę państwa upoważnia się Sekcję Ministerstwa Apropowizacji do wydania rozporządzeń, ograniczających wolny obrót do niektórych miejscowości, położonych na podległym im terytorjum.

§ 3.

Kto przekracza postanowienia rozporządzeń, wydanych w myśl § 2, podlega karze w myśl obowiązujących przepisów.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie natychmiast, a równocześnie tracą moc prawną wszystkie dotychczasowe rozporządzenia w tym przedmiocie wydane.

Minister Apropowizacji:

(—) Antoni Minkiewicz.

INSTRUKCJE

do dekretu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1919 r.

I.

Przepisy dotyczące skupu skór surowych, garbników i ekstraktów.

§ 1.

Wyłączne prawo zakupu skór surowych należy do Wydziału Surowców Wojskowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie organizacji, której to prawo przez Wydział Surowców Wojskowych przekazane zostanie.

§ 2.

Wszystkie skóry surowe bydłecze, (t. j.: bycze, wołowe, krowie, jalowicze, bukacie i cielęcze), oraz końskie i źrebicze, powinny być oddawane po cenach przez Rząd ustanowionych agentom, posiadającym upoważnienie do skupu skór, poświadczone przez Wydział Surowców Wojskowych.

§ 3.

Garbarnie mogą nabywać skóry surowe wyłącznie, tylko za pośrednictwem W. S. W., według projektu proponowanego przez Związek Przemysłowców Garbarzy i zatwierdzonego po odpowiednim sprawdzeniu przez Wydział Surowców Wojskowych.

§ 4.

Wolny handel skórami surowymi, ekstraktami i garbnikami jest wzbroniony. Skóry nielegalnie nabyte lub znajdujące się w posiadaniu osób do tego nieupoważnionych, będą konfiskowane bez odszkodowania, a oprócz tego winni będą pociągani do odpowiedzialności sądowej.

§ 5.

Obrót wszelkimi garbnikami i ekstraktami dozwolony jest wyłącznie pod kontrolą i za pośrednictwem Wydziału Surowców Wojskowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

II.

Przepisy o sprzedaży skór gotowych, znajdujących się w garbarniach.

§ 1.

Wobec oddania pierwszeństwa na skup skór gotowych, obuwiowych, znajdujących się w garbarniach—Ministerstwu Spraw Wojskowych i Ministerstwu Apropowizacji, wszystkie garbarnie obowiązane są pod groźbą zamknięcia garbarni, co 1-go każdego miesiąca przysyłać perjodycznie listem poleconym na miesiąc przed wykończeniem określonej ilości skór, wykaz takowych do Wydziału Surowców Wojskowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Oddziału skór, Bielańska 10/12 w Warszawie, i do delegata tegoż Ministerstwa, jeśli urzęduje w danej miejscowości.

Wydział Surowców Wojskowych obowiązuje się nie później, niż w dwa dni po otrzymaniu powyższych wykazów, przysyłać odpisy tychże do Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Apropowizacji.

§ 2.

Przyjmowanie skór gotowych z garbarni będzie dokonywane przez Specjalną Komisję, w skład której wejdą delegaci: Wydziału Gospodarczego Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwa Apropowizacji i Wydziału Surowców Wojskowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Przy przyjmowaniu skór w garbarniach w Komisji ma prawo przyjmować udział przedstawiciel Związku Garbarzy, z głosem doradczym.

Wydział Surowców Wojskowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu łącznie z delegatami powyższych Ministerstw, będzie opracowywał plan przyjmowania skór gotowych na miesiąc naprzód.

§ 3.

Jeśli które z Ministerstw nie wysła w oznaczonym terminie swego delegata po odbiór skór, to tem samem będzie się rozumiało, że na daną partję skór nie reflektuje, a Komisja odbywa się bez niego.

§ 4.

Komisji Odbiorczej przysługuje prawo zażądania dostawy skór do najbliższego składu odbiorczego.

§ 5.

Komisji Odbiorczej przysługuje prawo rewidowania garbarni w razie powzięcia podejrzenia o ukrywanie towaru.

§ 6.

Komisja po przesortowaniu i odebraniu skór, potrzebnych dla **Urzędów Państwowych**, resztę od razu na miejscu przeliczy i zważy. Ministerstwo Apropowizacji skóry zwolnione obuwiove ostempluje ustanowioną pieczęcią i wyda odpowiednie zaświadczenie o zwolnieniu i kopję zwolnienia przesyła Wydziałowi Surowców Wojskowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie.

§ 7.

Każda garbarnia obowiązana jest na odwrotnej stronie zwolnienia odnotować komu i jaka ilość oddanych skór została sprzedana i po wypełnieniu całego zwolnienia takowe odesłać do Wydziału Surowców Wojskowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie.

§ 8.

Każda garbarnia obowiązana jest na gotowej skórze kłaść swoją pieczęć. Skóry bez pieczęci fabrycznej, podlegać będą konfiskacie.

§ 9.

Skóry, znajdujące się w sklepach i składach kupców, winny być do dnia 15-go Maja 1919 r. ostemplowane przez Ministerstwo Apropowizacji.

Skóry sprowadzane z zagranicy muszą być niezwłocznie zgłaszane do Ministerstwa Apropowizacji do ostemplowania. Stemple muszą być kładzione w ten sposób, żeby nie było nieporozumień przy skórach przekrajanych.

Skóry nieostemplowane stemplem Ministerstwa Apropowizacji, po 15 Maja będą konfiskowane.

§ 10.

Podziałem zamówień na skóry specjalne między poszczególne garbarnie, zajmuje się Ministerstwo Przemysłu i Handlu, na podstawie zapotrzebowań, przesyłanych Ministerstwu Przemysłu i Handlu od innych Urzędów Państwowych.

§ 11.

W razie niezgodności przy odbiorze i reklamacji należy zwrócić się do Wydziału Surowców Wojskowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Oddziału Skór, Bielańska 10/12 w Warszawie.

III.

Przepisy o pozwoleniu na przewóz.

§ 1.

Ograniczenia przy przewozie skór gotowych znoszą się.

§ 2.

Ograniczenia przewozowe zachowują się tylko dla skór surowych, garbników i ekstraktów, dla których przewozu potrzebne są odpowiednie przepustki, wydawane przez Wydział Surowców Wojskowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Hącia.

Szef Sekcji:

(—) St. Brzeziński.

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1919 r.

CENNIK SKÓR GOTOWYCH

obowiązujący od dnia 15 lutego 1919 roku aż do odwołania.

Opracowany przez Komisję Międzyministerjalną.

RODZAJ SKÓR

	Za 1 funt polsk. Mk. 1 Pen.	Za stop. ang. Mk. 1 fan.
I. SKÓRY PODESZWIANE:		
1) W całości lub połówkach	10.50	—
2) Środki, słupce	15.75	—
3) Odpadki, karki i boki	5.25	—
4) Tafelki karkowe	8.00	—
II. KRUPONY PASOWE		
	20.00	—
III. JUCHTY DĘBOWE:		
1) Tłuszczone wszelkiego wykończenia:		
a) grubości do 2 mm.	13.60	—
b) grubości od 2 do 2 1/2 mm.	13.80	—
2) Nietłuszczone (blanki)	15.00	—
IV. BUKATY I SSAKI DĘBOWE		
(na wierzchy)	—	5.60

Uwagi: 1) Ceny towaru gotowego rozumieją się loco najbliższa stacja kolejowa, lub wodna, bez opakowania, tylko związane w paczki.

2) Skóry podszwiane winny być suche, nieobciążone, dobrze przegarbowane i nie łamiące się.

Skóry nie odpowiadające powyższym warunkom, przyjmowane będą po cenach niższych, a mianowicie:

a) za niewielkie uszkodzenia, lekko sznytowane, wągrowate (do 5 wągwrów), potrąca się od 5 do 20%, zgodnie z orzeczeniem Komisji Odbiorczej.

b) za popsute w garbowaniu, łamiące się, sznytowane, oprzale i z innymi wadami, potrąca się od 20 do 40%.

c) skóry sztucznie obciążone będą zabierane przez Komisję Odbiorczą bezwzględnie i płacone po cenach równych połowie wartości.

3) Skóry juchtowe winny być dobrze wygarbowane, mięko wyrobione, równo szpaltowane, o nieuszkodzonym liczku, bez zacięć, dziur i wągwrów.

Nie odpowiadające tym warunkom skóry przyjmowane będą po cenach niższych:

a) za skóry ze sporadycznymi zacięciami i małą ilością wągwrów (do 5 wągwrów), nierówno szpaltowane, z niewielkim uszkodzeniem liczka, potrąca się od 5 do 10%;

b) za oprzale, dziurawe, z pękającym przy składowaniu we czworo liczkiem, wągrowate, potrąca się do 40% wartości, stosownie do uznania Komisji.

Przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wojskowych	Przedstawiciel Wydziału Surowców Wojskowych
(—) St. Ficowski.	(—) J. Kozielewski.
Przedstawiciel Ministerstwa Apropowizacji	Kierownik Oddziału Skór Wydziału Surowców Wojskowych
(—) M. Lisowski.	T. Blok.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Hącia.

Szef Sekcji:

(—) St. Brzeziński.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 18 b. m., m. in. uchwaliła projekt ustawy o zaopatrzeniu

wdów i sierot po poległych, zdecydowała przejęcie Dyrekcji budowy dróg wodnych w Galicji przez Min. Robót Publ. oraz rozpatrywała sprawę ożywienia przemysłu.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości, co następuje:

W dniu 5 b. m. na obszarze kopalni Burni, gm. Sławków, pow. Olkuskiego z samolotu niemieckiego rozrzucone zostały pisma ulotne, zawierające odezwę do ludności polskiej, nawołującą do utrzymania Śląska Górnego w posiadaniu Rzeczy Niemieckiej. „Jesteśmy Ślązakami — a nie Polakami, — głosi odezwa. Górnoślązaku, patrz na mapę. Ucz się historii. Śląsk jest jednostką geograficzną. Tylko, gdy nad Śląskiem prusko-niemiecki orzeł rozparł skrzydła, nastal w kraju ład i porządek. Prawda, że ten orzeł pruski był nieraz ptakiem szorstkim. Nieraz on chwycił silnie i drapał, ależ znów obraniał nas dobrze i sprawiedliwie — i wprowadził u nas porządek, dobrobyt. Nie zapominajmy tego nigdy. W żyłach naszych ciecze krew polska i niemiecka. Podnieśliśmy w górę wierną pracą stan kraju nasze go, pod opieką orla niemieckiego“.

Pod odezwą podpisano: „Walne Zjednoczenie dla obrony Górnego Śląska“.

TELEGRAM HOLDOWNICZY.

Do Pana Prezydenta Ministrów nadeszła następująca depesza:

Pierwszy sejmik powiatowy w powiecie biłgorajskim składa na ręce Twoje, Czcigodny Panie Prezesie Ministrów, wyrazy holdu i oddania prawowitemu rządowi polskiemu oraz życzenia powodzenia w tej zbożnej, lecz znożnej pracy nad odbudową ukochanej Ojczyzny naszej i tworzeniem młodej państwowości prawdziwie wolnej i liberalnej Polski.

Przewodniczący sejmiku komisarz rządowy
(—) Fijałkowski.

Do p. Prezydenta Ministrów nadesłał przewodniczący Sejmiku relacyjnego w Kielcach następującą rezolucję:

Ostatnie wieści, że Niemcy nie chcą dopuścić wojsk Hallera przez Gdańsk, zachwiały w nas silnie wiarę w jego przyłączenie do Polski.

Kwestja Gdańska i szerokiego wybrzeża morskiego jest dla Polaków najważniejszą, gdyż stanowi o rozwoju ich życia politycznego i gospodarczego.

Naród polski nie zgodzi się nigdy na obcięcie jego historycznych posiadłości i uważałby zabór wybrzeża Bałtyckiego za nową ciężką krzywdę mu wyrządzoną.

Zgromadzeni dziś na Sejmiku relacyjnym obywatele Ziemi Kieleckiej wzywają Rząd, ażeby wyteżył wszystkie swoje siły w celu uratowania dla Polski Gdańska i obszarów nadmorskich.

Kielce, dnia 13 kwietnia 1919 roku.

Misja Angielska w Polsce komunikuje:

W gazecie „Berliner Tageblatt“ z dnia 1-ego kwietnia r. b. ukazał się list otwarty pani Doris Wittner do Prezydenta Wilsona w sprawie żydowskiej w Polsce, w którym autorka powołuje się na ogłoszone, rzekomo w gazecie „Times“ sprawozdanie Misji angielskiej w Polsce.

Celem uniknięcia nieporozumień Misja stwierdza, że fakty przytoczone przez panią Wittner nie były komunikowane przez Misję i są przedrukowane z artykułu „Pogromy w Polsce“ pana Izraela Cohen, delegata Organizacji Sjonistycznej, który był ogłoszony w gazecie „Times“ z dnia 8 Lutego r. b.

P. o. Naczelnika Misji.

— m. p. R. E. Kimens

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1919 roku.

Kronika polityczno-społeczna.

General Haller w Warszawie. Wczoraj o godz. 12 w pol. przybył do Warszawy od kilku dni już codziennie oczekiwany gen. Haller. Na dworcu pięknie przybranym zieniami i szantarami polskimi i koalicyjnymi powitali generała przedstawiciele władz polskich, Ministrowie i prezydium Sejmu. Przed dworcem również przystrojonym na przyjazd dostojnego gościa ustawili się w szpalercze posłowie, radni miejscy, oddziały wojskowe, delegacje oraz publiczność, która zapelniała cały plac.

Na peronie ustawiono kompanję pułku piechoty z orkiestrą. Obok generalicja z Ministrem Spraw Wojsk. gen. Lesniewskim na czele, grupa oficerów francuskich i amerykańskich. W chwili podjechania pociągu orkiestra odegrała hymn polski. Po odegraniu hymnu pierwszy powi-

tal gen. Hallera Min. Spraw Wojskowych gen. Lesniewski i gen. Durski w imieniu b. Legionów.

Po powitaniach zabrał głos Minister Spraw Wewnętrznych p. Wojciechowski i w imieniu stołcy przez rządy miejskiej p. Baliński.

Po nich przemówił gen. Haller: „Dla Ciebie Polsko, dla Twej chwały“ — oto dewiza wyrzuta w sercu żołnierza polskiego, z którą prowadził on walki na obczyźnie. Polska ta ojczyzna, do której ciągną jeszcze zewsząd żołnierze, walczący na ziemiach obcych. Tajemnica, dzięki której żołnierz ten ważył, to miłość głębiaka do ojczyzny. Wróciliśmy do Was. Nie spodziewaliśmy się, że dzień powrotu będzie dniem Zmartwychwstania Bożego. Zmartwychwstała Polska nie pozwoli aby choć pięćdziesiąt kilometrów od niej odłączono. Dowodem najlepszym tego jest że Wilno w dniu Zmartwychwstania znajduje się w rękach polskich. Leczą dopiero Wilno. Brać nas ze Spisza, Orawy, Śląska, Pomorza, gdzie znajduje się perła Polski — Gdańsk, wołają do nas. Nie spoczą nam dopóki ich nie wyzbawimy. Nie przyjeżdżaliśmy na spoczynek. Gdy Polska rozkaże to żołnierz polski od Karpat poczynając do morza Bałtyckiego, granice na bagnatach rozszerzy. Leczą mówiąc o żołnierzu wspomnieć muszę o żołnierzu, którego podziwiam. Żołnierz francuski wywalczył wolność nie tylko swojej lecz i naszej. Zarówno wodzowie armji jak Joffre, Petain i Foch, jak cywiliści Clemenceau, Pichon i Poincaré przyczynili się w równej mierze do zmartwychwstania Polski.

Ci oto oficerowie francuscy, którzy przybyli ze mną, są przedstawicielami tych, z którymi łącznie żołnierz polski krew przelewał. Szczęśliwy jestem że ci dzielni generalowie i oficerowie chcieli nam towarzyszyć.

Teśknimy wszyscy do Warszawy. Lęk nas ogarnął, ale udało nam się w dzielność narodu polskiego i jego zdrowie moralne. Jestem szczęśliwy, że mogę tu, z tego miejsca złożyć hold żołnierzowi polskiemu, który głodny bez broni, obdarty zdołał wytrwać na stanowisku.

Nie czas na spoczywanie na laurach, na odpoczynek. Musimy stworzyć wielką armję. Musimy zapamiętać o niesnaskach partyjnych.

Niech żyje Polska! Niech żyje Sejm! Niech żyje Warszawa, Lwów, Opole, Cieszyń, Poznań, Gdańsk!

Mówę gen. Hallera przerywały entuzjastyczne okrzyki zgromadzonej publiczności.

Zamknięcie szkoły. Po dokonaniu gruntownej wizytacji 8-mio klasowej szkoły męskiej Stanisława Kopczyńskiego w Warszawie Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządziło niezwłoczne zamknięcie szkoły i zwróciło się jednocześnie do prokuratury państwowej o wdrożenie dochodzenia karnego w tej sprawie.

TELEGRAMY.

Komunikaty sztabu generalnego.

Warszawa, 19 kwietnia. (PAT).

Front litewsko-białoruski: Oddziały naszej jazdy pod dowództwem podp. Belliny zajęły dn. 19.IV o godz. 5-jej rano Wilno.

Oddziały pułku kowieńskiego po uporczywej i krwawej walce zajęły dn. 18.IV Nowogródek.

Zdobyto tutaj duże składki materiału wojennego i amunicji. Wzięto około 300 jeńców.

Oddziały grupy gen. Mokrzeckiego, po uporczywej walce, która trwała nieustannie przez 5 dni i tyleż nocy, zdobyły Baranowice dn. 19.IV o godz. 7 rano.

Nieprzyjaciel stawiał wyjątkowo silny opór. Przez dwie noce trwała walka pod miastem na bagnety.

Nasz bohaterski żołnierz dawał dowody nadzwyczajnego męstwa i wytrwałości. Baon szturmowy kap. Komierowskiego i baon pułku Wileńskiego, tocząc bój na bagnety, pierwsze, szerząc popłoch, wtargnęły do miasta. Pułk białostocki zaatakował ufortyfikowane pozycje nieprzyjacielskie w Stwoliczynie, bronione zaciekle przez marynarzy. Brawurnym atakiem wyparto marynarzy z pozycji, biorąc do niewoli 140 jeńców i zdobywając 11 kulomiotów. Kawalerja nieprzyjacielska, która przybyła na pomoc marynarzom, została również rozbita, tracąc znaczny tabor. Atakując w dalszym ciągu, bohaterskie nasze oddziały dotarły do linii kolejowej na Mińsk. Tu spotkały się z kawalerją majora Dąbrowskiego, który zaszedł na tyły nieprzyjaciela od strony Darowa. Kawalerja ściga w dalszym ciągu pierzchającego nieprzyjaciela.

W akcji na Baranowicze wielce się zasłużyli ułani 10 pułku rotmistrza Tomaszewicza, ułani grodzieńscy oraz pociągi pancerne „Smiały“ i „Pilsudczyk“.

Na odcinku Pińska starć bojowych nie było.

Front galicyjski: Dn. 19.IV o godz. 5-jej rano wojska gen. Iwaszkiewicza uderzyły skombinowanym atakiem na silnie ufortyfikowane pozycje nieprzyjacielskie między Dubieniem Wielkim a Skilowem, przerwały front ukraiński i zajęły już o 9-jej rano folwark Kalinowiec, Stawczany i Przyszlaki. Szczególniej zacięte były walki pod Stawczanami, które zdobyte zostały przez bataljon 19-go pułku „Odsiecz Lwowa“ oraz 4 pułku lwowskiego po przełamaniu poczwórnej linii drutów, bardzo silnych okopów, atakiem na bagnety i granatami ręcznymi.

Rozwijając w dalszym ciągu pomyślnie rozpoczętą akcję, oddziały wielkopolskie zdobyły Polankę.

Walki trwają dalej. Straty nieprzyjacielskie wielkie.

Pod Lwowem, popierany huraganowym ogniem, silny atak ukraiński na Pasielki, został krwawo odparty. Artylerja nieprzyjacielska ostrzeżliwa silnie miasto Lwów i wsie podmiejskie.

Na innych odcinkach frontu walk nie było. Front wołyński: Spokój.

Warszawa, 20 kwietnia. (PAT).

Front litewsko-białoruski: W zdobytym przez nas Wilnie toczą się walki uliczne z miejscowymi bolszewikami. W nasze ręce wpadło kilku członków rządu bolszewickiego na Litwie i Białorusi.

Front galicyjski: Operacja pod Lwowem rozwija się planowo. Pod wpływem ataku od zachodu nieprzyjaciel pod wieczór 19.IV rozpoczął odwrót z Basiołki i Sokolnik. Koncentrycznym atakiem zajęto Basiołkę. Dążąc dalej za nieprzyjacielem, wzięto nocnym atakiem wieś Rodowice i dotarło do linii Polanka — Zamek Glinna.

Współdziałając z odrzuceniem nieprzyjaciela z pod Lwowa, ruszyły również oddziały załogi lwowskiej do ataku.

Nieprzyjaciel w odwrocie na całym południowym odcinku; wzięliśmy Górę Kopań, Wolkę Sichowską, Lasy Gaj i Oświecie z siedmioma linjami obsadzonych okopów, Zubrzę, Sokolniki. Nasze oddziały przepędziły tylne straż nieprzyjacielskie z Pierwszej, Drugiej i Trzeciej Wólki, Czeszek, Pasiak Zubrzyckich, Solonk. W atakach odznaczyły się oddziały Wielkopolskie, strzelców lwowskich, oraz 15 p. p.

Zdobycy tych operacji jeszcze nie przeliczona. Dywizja Lwowska zdobyła jedno działo, mnóstwo amunicji i sprzętu wojennego. Wzięto kilkuset jeńców, w tym kilku oficerów.

Kontraatak nieprzyjaciela odparto na nowo zdobytych pozycjach. Nie udaly się również lokalne ataki nieprzyjaciela między Lwowem a Rawą Ruską.

Front wołyński: Starć wojennych nie było.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego:
Haller, pułkownik.

REPERTUAR TEATROW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Madame Butterfly“, jutro „Eugienjusz Onegin“.

Teatr Rozmaitości. Dziś i jutro „Taniec przed zwierciadłem“.

Teatr Polski. Dziś „Pierwsza sztuka Fanny“, jutro „Szczęście Frania“.

Teatr Letni. Dziś „Mąż z grzeszności“, jutro „Włajka polna“.

Teatr Nowości. Dziś „Targ na dziewczęta“, jutro „Rozwódka“.

Teatr Praski. Dziś i jutro „Głaba za wsią“.

Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Gaizaniarz paryski“.

Skradziono w dniu 17 b. m. losy V kl. loterii polskiej na Inwalidów Wojennych №№ o l. 7441 do 7445, 19026 i od 19487 do 19490. Zastrzeżenie zrobione. Konstancyński, Ziota 83. 1984

Zgubiono dowód osobisty na imię Fajgi Klepfisz, Gęsina 20 m. 33. 1075

DYREKCJA

Towarzystwa Ubezpieczeń

„Przezorność“

na zasadzie § 36 Ustawy ma zaszczyt zaprosić pp. Członków Towarzystwa zarówno akcjonariuszów, jak ubezpieczonych na nadzwyczajne ogólne zebranie, mające się odbyć w poniedziałek dnia 5 maja r. b. o godzinie 2-jej po południu w biurze Dyrekcji w Warszawie przy ulicy plac Małachowskiego Nr. 4 (główniej Mazowiecka 22).

Pod rozpoznaniem i uchwałą Ogólnego Zebrania poddane będą następujące przedmioty:

- 1) Zmiana ustawy Towarzystwa.
- 2) Rozszerzenie działalności Towarzystwa na ziemię b. zaborów pruskiego i austriackiego.
- 3) Zawarcie umowy z „Warszawskim Towarzystwem Ubezpieczeń“ i Towarzystwem „Patryja“.

W razie gdyby zebranie to nie doszło do skutku w powyższym pierwszym terminie, odbędzie się ono w drugim terminie 26 maja r. b. o godzinie 2-jej po południu w tym samym lokalu i z tym samym porządkiem obrad.

Zebranie to w drugim terminie będzie prawomocne bez wstępu na liczbę głosów, które przysługiwać będą Członkom Towarzystwa na nie przybyłym.